

Ω πολλά μισηθείσα χειρωναξία!

/ [Γνώμες](#)

- Μιχάλης Μιχαλακόπουλος

Ω, ΠΟΛΛΑ ΜΙΣΗΘΕΙΣΑ ΧΕΙΡΩΝΑΞΙΑ! (Αισχύλου, ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ)

Από πολλά μέρη της Πατρίδας μας, ακούμε τα τελευταία χρόνια, συνεχείς εκκλήσεις για ανεύρεση εργατικών χεριών. Τέτοια χέρια δεν υπάρχουν για να καλύψουν τη ζήτηση και τις ανάγκες. Κατέστη είδος ενπλήρει ανεπαρκεία! Ούτε θα υπάρξουν στο μέλλον. Οι ανάγκες θα καλύπτονται, ως ένα βαθμό, με την εισαγωγή εργατικών χεριών από φτωχές και πολυπληθείς χώρες.

Το γιατί φτάσαμε εδώ θα μας το πουν οι αρμόδιοι ειδικοί επιστήμονες, που θα μελετήσουν το θέμα ιστορικά και σε βάθος.

Τίθεται όμως το ερώτημα, σε τι θα μας ωφελήσει, εάν πληροφορηθούμε τους λόγους και τις αιτίες αυτής της εξέλιξης; Πραχτικά νομίζω, σε τίποτα....

Είναι κρίμα που σε αυτή την τρισευλογημένη χώρα θα μπορούσαν να παραχθούν πλείστα όσα αγαθά για να καλύπτουν τις βιοτικές ανάγκες του λαού μας σε

επάρκεια και είναι ακόμα μεγαλύτερο κρίμα, που ακόμα και τα παραγόμενα αγαθά, αδυνατούμε να τα συγκομίσουμε για να κυκλοφορήσουν στην κατανάλωση!

Ένα από τα βασικότερα αγαθά, που μας προσφέρει αδιάλειπτα από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα η Ελληνική γη σε αφθονία, είναι το «άγιο» λάδι.

Το πολύτιμο αυτό αγαθό για να φτάσει στο σπίτι μας και στο πιάτο μας κάνει μια διαδρομή. Για τη διαδρομή αυτή απαιτούνται χειρωνακτικές εργασίες. Κρίσιμο κομβικό σημείο είναι η συγκομιδή. Γι αυτή δεν χρειάζονται ειδικές γνώσεις, σοβαρές σωματικές αντοχές, υποχρεωτικά ωράρια και αποδόσεις αποτελέσματος! Θέληση και μεράκι χρειάζονται!

Και αυτά δεν υπάρχουν.

Θα ρωτήσει κάποιος: Υπάρχουν δικοί μας άνθρωποι, που θα μπορούσαν να ασχοληθούν με το μάζεμα της ελιάς; Είναι αλήθεια ότι δεν υπάρχουν πολλοί. Υπάρχουν όμως οι αναγκαίοι για να βάλουν ένα «χέρι, μια πλάτη», για να μαζευτεί ο θησαυρός.

Αυτοί όμως που μπορούν δεν το θέλουν και δεν το κάνουν. Θεωρούσαμε και ... θεωρούμε μειωτική τη χειρωνακτική εργασία. Ακαταδεξιά. Όχι για εμάς αυτές οι δουλειές! Για τους άλλους!....

Ντροπή μας! Θα εισπράττουμε δεν ξέρω για πόσο καιρό τις συνέπειες αυτής της αμυαλιάς μας. Η ευθύνη είναι ευθύνη όλων μας. Και δεν είναι μόνο το λάδι, όπως μπορεί ο καθένας μας να καταλάβει!

Δυστυχώς ακολουθήσαμε και μιμηθήκαμε, τις τελευταίες δεκαετίες, κάποια πρότυπα από ανθρώπους της εξουσίας, του πλούτου, του πνεύματος, της μόδας, της τέχνης, της καλοπέρασης και της τρυφής και ως αφελείς θαυμαστές τους θελήσαμε να αντιγράψουμε όσα βλέπαμε και θαυμάζαμε!

Πιστεύω ότι θα ήταν διαφορετική η γενική εικόνα, εάν οι άρχοντες, οι ισχυροί, οι επιφανείς, οι διάσημοι, οι άνθρωποι του πνεύματος, της τέχνης, του αθλητισμού, έδειχναν πρώτοι αυτοί το καλό παράδειγμα, ασχολούμενοι με κάτι το χειρωνακτικό, δηλαδή εάν ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, ο Πρωθυπουργός, οι Αρχηγοί των Κομμάτων, οι Υπουργοί, οι βουλευτές, οι Δήμαρχοι, οι διαμορφωτές της κοινής γνώμης, οι δημόσια γνωστοί, ακόμα και οι Δεσποτάδες, φορώντας φόρμες δουλειάς, γινόντουσαν για λίγες ώρες ελιομαζευτάδες!

Τότε θα τους ανήκε ο ..κότινος της ΝΙΚΗΣ.

Αυτό είναι βέβαια πολύ δύσκολο να συμβεί. Γιατί η χειρωνακτική εργασία ήταν από

την αρχαία εποχή απασχόληση, που κούραζε, που στενοχωρούσε, που ακόμα και οι ημίθεοι αγανακτούσαν ώρες- ώρες.

Έτσι λοιπόν και ο Ήφαιστος, καθώς εξαναγκάζεται να καρφώσει τον Προμηθέα στα βράχια του Καυκάσου, αγανακτεί με τα καρφιά και τις αλυσίδες, που κατασκεύασε ως σιδηρουργός και αγανακτισμένος καταριέται τη δουλειά του, χαρακτηρίζοντάς την χιλιομίσητη: «Ω πολλά μισηθείσα χειρωναξία».-

Πηγή: pemptousia.gr